

[Alfred Jensen.]

forbedring; der kan allerhøjest være tale om at dække den forringelse, som fandt sted gennem de voldsomme prisstigninger året forud, og det vil altså sige, at den store del af skatteyderne, som arbejdere, funktionærer og tjenestemænd udgør, står med stigende indkomster uden egentlig at have fået et højere levestandard og uden egentlig at have fået større skatteevne; men de kommer til at betale mere i skat, hvis man ikke piller ved de forskellige fradragsbeløb eller ændrer ved skatteskalaen.

Tidligere forhandlinger har vist, at det ikke er muligt at få gennemført ændringer i skatteskalaen, når vi kommer hen i marts måned. Det sted, hvor der skal sættes ind, må være fradragsbeløbene, og man har altså tidligere forhøjet adskillige af de fradragsbeløb, der her er tale om; vi gennemførte i fjor en forhøjelse af forsikringsfradragsbeløbet, og der blev indført et lønmodtagerfradrag. Det har ikke givet den store lettelse, det kan man se af de skattebilletter, folk modtager, og man kan jo også se det i den beregning af detailpristallet, som statistisk departementet foretager; efter denne er pristalsfamiliens skatteydelse steget med 182 kr. Jeg ved meget vel, at nogle kommer og forklarer, at det får jo både arbejdere og tjenestemænd dækning for. Jo, god morgen, enhver ved, at når pristallet stiger med 198 kr., er dækningen 120 kr., d. v. s. at der ikke bliver givet fuld dækning for den stigning i skatten, der her er tale om, og som altså for pristalsfamilien er beregnet til 182 kr., og det siger os, at de forhøjelser af fradragsbeløbet, der fandt sted i fjor, ikke er tilstrækkelige. Dengang de blev foreslået, gjorde vi opmærksom på, at det ikke var tilstrækkeligt, at det var det forkerte område, man satte ind på. Vi gjorde opmærksom på, at dette lønmodtagerfradrag jo for masser af skatteydere ikke betød nogen yderligere forhøjelse, det betød blot, at man kom lidt lettere om ved beregningen.

Nu står det ærede medlem hr. Hans Knudsen og indrømmer her fra talerstolen, at dette fradrag har været en lettelse for ligningsmyndighederne, idet man er fri for at sidde og regne ud, om de enkelte nu også har ret til at få de fradrag; det her drejer sig om. Ja, men det var vel ikke tanken, da forslaget blev fremsat her og diskuteret, og da det fik tilslutning ude i

landet, at det var administrationen, der skulle have fordel af denne ændring; meningen var vel ja, nu blev der nikket nede i salen: jo, det var administrationen, der skulle have fordel af det. Så har jeg i hvert fald ret i, at det ikke var tilstrækkeligt, hvad der gennemførtes i fjor, at der må sættes ind på andre områder end hidtil for at give den lettelse i beskatningen, som de mindrebedragede har krav på.

Dermed har jeg faktisk taget stilling til de udtalelser, der er fremsat om en forhøjelse af lønmodtagerfradraget. Mit parti har ganske givet ikke noget imod, at man foretager en sådan forhøjelse, men det er klart, at det ikke er tilstrækkeligt til at råde bod på de urimeligheder, der findes i ligningsloven. For at opnå det må der gennemføres helt andre og mere effektive foranstaltninger. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at selvom man ændrer lidt ved forsikringsfradragenes beløb og tager selv-pensionisterne med herunder, kommer man ikke op på så store fradrag, som er nødvendige; det er betydelig større beløb, vi skal op på. Jeg har ved tidligere lejligheder gjort opmærksom på, hvilke områder vi mener der bør sættes ind på. For det første har vi den opfattelse, at alle de personer, der ikke har større indkomst end de personer, der får nedslagsbeløbet i henhold til nærværende lovforslags § 2, bør have et tilsvarende nedslag. Det drejer sig jo om personer, der har meget små indkomster. Enten det nu skyldes deres placering i samfundet, eller det skyldes deres erhvervs-evne, siger det sig selv, at en så ringe indkomst ikke muliggør den store skattebetaling, som vil være følgen, hvis man ikke giver dem de nedslagsbeløb, der er tale om for de gamle og de med dem ligestillede, og derfor bør man efter vor opfattelse udvide hele området, så nedslagsbeløbet kommer til at omfatte alle dem, der har indtægter under de angivne beløb.

Jeg gør opmærksom på, at der er et specielt problem for de enligstillede mødre. De har selv ført deres sag frem og også rejst det spørgsmål, om man ikke kunne hjælpe dem bl. a. ved at give dem et hustrufradrag. Jeg forstår godt, hvorfor de er kommet på den tanke, at et fradrag på indtil 2 000 kr. kunne komme i betragtning her. Rent sagligt kan problemet vel ikke løses på den måde, der er givet anvisning på,